

Pompom en 't draky

Bob de Krôb waar út 'e skroeven. Overdâg sou syn frynd Pompom delkomme. Hij wou fansels Bob syn nije huus an 'e seedyk bekike.

Bob kwam onder syn steen weg. Hij rook de see. Hij foelde de wyn. Sichtber tefreden sâg-y Pompom al ankommen. Bob swaaide.

Pompom had 'n kedootsy onder syn êrm. 't Waar foor Bob. 't Waar 'n draak.

'Hier bij Swarte Haan waait 't altyd,' saai Pompom. 'Dus ik dink datst' him faak brúkke kînst.'

'Wat skitterend!' riep Bob. 'Hier bin ik och soa wiis met. Sille wij him drekt útprebere? Ik wil wel even drakyflige.'

Bob laai 't draky foor him del in 't grâs. Pompom had him sels maakt fan 'n groat stik plestik. Met pepier had hij d'r oochys, 'n neus en 'n mônd opplakt. Soa leken 't krekt 'n lachend gesichy.

En an 'e onderkant fan 'e selsmaakte draak, bij syn steert, sat 't lange draketou met dicht teugen 't draky an 'n groene en 'n blauwe strúp.

Fol bewondering keek Bob naar 't kedo wat-y fan syn frynd kregen had. Wat had Pompom syn best doen.

Doe pakte Pompom 't toutsy fast wylst Bob de draak in syn poatsys houde. Pompom gong boven op 'e seedyk staan.

Bob sette him skoor. 't Woei best hard en 't koste him nagal wat moeite om de draak fast te houwen.

'Ik tel tot drie. En dan laatstou 't draky los,' saai Pompom.

Bob knikte.

Pompom begon te tellen. 'Een, twee... drie!'

Bob liet de draak los en Pompom begon te draven. Hij had 't toutsy nag hyltyd goed fast.

De draak met 't fleurige gesichy wapperde in 'e wyn. Hyltyd hoger. De wyn trok an 't toutsy, maar Pompom houde 't stevig beet.

Bob klapte ferrukt in syn poatsys. Wat waar dut mooi!

Pompom liep op Bob ôf. Syn wangen waren road fan 't draven. Hij gâf 't toutsy an Bob.

'Nou bistou an 'e beurt. Goed beethouwe hoor.'

Bob pakte 't toutsy met wel fier fan syn poatsys fast. Hij foelde de kracht fan de wyn. De draak bewoog hine en weer. Fan links na rechts. En fan rechts werom na links. Maar hij bleef hoog in de lucht sweven.

Inenen leek 't at de wyn d'r met ophoude. 't Waar maar foor heel even. De draak fiel met 'n lude klap op de harde grônd.

Pompom draafde d'r hine. 'Nag 'n keer,' lachte hij.

Nou waar 't Bob die't 't draketou in 'e hannen had. En Pompom die't 't draky beet houde.

Bob telde hardop tot drie: 'Een, twee... drie!'

Pompom liet de draak los. Bob draafde met syn klaine poatsys soa hard at-y kon over de seedyk. 't Duurde even, maar doe kwam de draak dochs omhoog. Hij bewoog hine en weer. De wyn leek d'r met te speulen. De draak gong fan links na rechts. En ok fan boven naar onderen.

Bob fon 't prachtig! Ok Pompom genoat.

De hele overdâg bleven se bútten om te drakyfligen, totdat 't tiid waar foor Pompom om weer na syn aigen huus te gaan.

Bob bedankte syn frynd nag 'n keer foor 't prachtige selsmaakte kedo. Met de draak onder syn êmpys swaaide hij na Pompom totdat-y út 't sicht waar.